

RIKSDAGENS SVAR 225/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och av vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och av vissa lagar som har samband med den (RP 179/2009 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 50/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 2 § 3 mom., 4 kap. 6 §, 6 kap. 10 § och 9 kap., av dem 4 kap. 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 970/2003 och 9 kap. sådant det lyder jämte ändringar,

ändras 2 kap. 5 § 3 och 4 mom., 3 kap. 1 §, 3 § 1 och 2 mom., 4 § 1 mom. och 5 § 2 punkten, 4 kap. 5 § 3 mom. och 7 § 1 mom., 5 kap. 2 och 3 §, 4 § 4 mom., 5 § 2 mom., 6, 7 och 10 § samt 13 § 1 och 2 mom., 6 kap. 1—3 §, 3 a och 3 b §, rubriken för 5 § och 5 § 1 och 2 mom. samt 7—9 §, 7 kap., rubriken för IV avdelningen, 10 kap., 11 kap. 1 § 1 mom. och 12 § samt 14 kap. 2 § 1 mom., 2 a och 3 §, 3 a § 2 mom., 3 b § 1 mom. och 3 d § 1 mom.,

av dem 2 kap. 5 § 3 mom. och 14 kap. 2 a § sådana de lyder i lag 997/2008, 2 kap. 5 § 4 mom. sådant det lyder i lag 14/2007, 3 kap. 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 344/2009, 3 kap. 3 § 1 mom. och 5 kap. 4 § 4 mom. sådana de lyder i lag 462/2006, 3 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1354/2007, 4 kap. 5 § 3 mom. och 6 kap. 2 § sådana de lyder i lag 459/2005, 5 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1047/2004 och i nämnda lag 997/2008, 5 kap. 7 § sådan den lyder i nämnda lagar 1047/2004, 462/2006 och 997/2008, 5 kap. 10 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 5 kap. 13 § 1 mom. och 6 kap. 3 a och 3 b § sådana de lyder i lag 472/2009, 5 kap. 13 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1180/2005, 6 kap. 1 och 3 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 459/2005, 6 kap. 7 § sådan den lyder i lag 636/2004, 6 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1047/2004, 6 kap. 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1252/2006, 7 och 10 kap. sådana de lyder jämte ändringar, 11 kap. 1 § 1 mom. samt 14 kap. 3 §, 3 a § 2 mom., 3 b § 1 mom. och 3 d § 1 mom. sådana de lyder i lag 1217/2005 och 14 kap. 2 § 1 mom. sådant det lyder i lag 608/2004, samt *fogas* till 5 kap. en ny 10 a § samt till 6 kap. nya 3 c—3 e och 5 a § som följer:

2 kap.

Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner

5 §

Upphörande med och avbrott i företagsverksamhet

— — — — —
Det förutsätts inte att företagsverksamheten upphör eller avbryts för minst fyra månader, om

1) personen i fråga sporadiskt har varit sysselsatt på heltid,

2) personens arbete har upphört på grund av att produktionsinriktningen lagts ner eller av någon motsvarande orsak,

3) personen i fråga ska betraktas som en företagare som kan jämföras med en löntagare,

4) företagsverksamheten på grund av naturförhållandena ska anses vara säsongbetonad, eller

5) personens arbete har upphört på grund av att förutsättningarna för företagsverksamhet har försämrats på ett bestående sätt och inkomsten av företagsverksamheten per person som deltar i arbetet är mindre än den arbetsinkomst enligt 5 kap. 7 § 1 mom. som visar att företagsverksamheten är av väsentlig omfattning.

Vad som föreskrivs ovan i 3 mom. 1, 2 och 5 punkten tillämpas på en i 1 kap. 6 § 4 mom. avsedd familjemedlem som själv inte har eller under de två föregående åren har haft minst 15 procent av aktiekapitalet eller av det röstetal som aktierna medför eller annars bestämmande inflytande i företaget. Det som föreskrivs i 3 mom. 5 punkten i denna paragraf gäller familjemedlemmar i företag där inga andra arbetar än företagarens familjemedlemmar. Personen anses ha varit sporadiskt sysselsatt på heltid, om han eller hon har varit sysselsatt i företaget eller i eget arbete sammanlagt högst sex månader.

— — — — —

3 kap.

Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner

1 §

Ålder

Arbetslöshetsförmåner beviljas inte en arbetsökande som inte har fyllt 17 år. Arbetslöshetsförmåner beviljas högst till utgången av den kalendermånad då den arbetsökande fyller 65 år.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. och i 1 kap. 8 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice beviljas en person arbetslöshetsförmåner efter den kalendermånad då han eller hon fyller 65 år, om han eller hon är förhindrad att arbeta av de orsaker som nämns i 1 kap. 5 § 1 mom. 14 punkten, 4 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten eller 2 mom. i denna lag eller om han eller hon är permitterad på heltid. Arbetslöshetsförmåner beviljas högst till utgången av den kalendermånad då personen fyller 68 år.

3 §

Arbetsförmåga

Den som är arbetsförmögen är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner. Som arbetsförmögen anses den som får sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller sjukpension eller rehabiliteringsstöd enligt folkpensionslagen (568/2007) eller en förmån som med stöd av någon annan lag betalas på grundval av full arbetsförmåga. Som arbetsförmögen betraktas även den som konstaterats vara arbetsförmögen i enlighet med sjukförsäkringslagen eller folkpensionslagen, trots att ingen förmån beviljats honom eller henne.

En arbetsökande som får sjukpension med stöd av 12 § 4 mom. i folkpensionslagen eller pension på grundval av arbetsförmåga endast enligt någon annan stats lagstiftning, har rätt till arbetslöshetsförmåner under förutsättning att

han eller hon i övrigt uppfyller villkoren i denna lag för erhållande av arbetslöshetsförmåner.

4 §

Hindrande sociala förmåner

För en och samma tid kan det betalas endast en arbetslöshetsförmån enligt denna lag. Grunddagpenning betalas inte för den tid för vilken den arbetssökande betalas inkomstrelaterad dagpenning.

5 §

Begränsningar som följer av anställnings- eller tjänsteförhållande

Berättigad till arbetslöshetsförmåner är inte en arbetssökande

2) för den tid som han eller hon har rätt till semesterlön som baserar sig på lön av heltidsarbete,

4 kap.

Jämkade och minskade arbetslöshetsförmåner

5 §

Förmånsbelopp

Om en person har rätt till förhöjd förtjänstdel eller omställningsskyddets förtjänstdel enligt 6 kap. 2 §, kan summan av den jämkade inkomstrelaterade dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar tillsammans med arbetsinkomsten vara högst lika stor som den lön som ligger till grund för dagpenningen, dock minst lika mycket som personen skulle ha rätt att få i grunddagpenning utan den förhöjningsdel eller det omställningsskyddstillägg som avses i 6 kap. 1 § 1 mom.

7 §

Sociala förmåners inverkan på arbetslöshetsförmåner

Om någon får någon annan än en i 3 kap. 4 § nämnd lagstadgad förmån eller sjukpension enligt lagstiftningen i någon annan stat eller folkpension med stöd av 12 § 4 mom. i folkpensionslagen, minskas hans eller hennes fulla arbetslöshetsförmån med den sociala förmånen. Då beaktas dock inte följande pensioner och sociala förmåner (*prioriterade inkomster*):

- 1) familjepensioner,
- 2) vårdbidrag för pensionstagare enligt lagen om handikappförmåner (570/2007),
- 3) menersättning enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),
- 4) livränta och tilläggsränta enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst,
- 5) handikappbidrag enligt lagen om handikappförmåner,
- 6) bostadsbidrag enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (571/2007),
- 7) bostadsbidrag enligt lagen om bostadsbidrag (408/1975),
- 8) barnbidrag enligt barnbidragslagen (796/1992),
- 9) utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997),
- 10) militärunderstöd enligt militärunderstödslagen (781/1993),
- 11) ersättningar för särskilda kostnader enligt lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om skada, ådragen i militärtjänst.

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

2 §

Löntagares rätt till arbetslöshetsdagpenning

Rätt till inkomstrelaterad dagpenning har en medlem av en löntagarkassa (*försäkrad*) som har

varit försäkrad åtminstone de 34 närmast föregående veckorna och som medan han eller hon varit försäkrad har uppfyllt arbetsvillkoret.

Rätt till grunddagpenning har en arbetssökande som uppfyller arbetsvillkoret.

3 §

Löntagares arbetsvillkor

En löntagares arbetsvillkor blir uppfyllt då han eller hon under de närmast föregående 28 månaderna (*granskningsperiod*) i minst 34 kalenderveckor har varit i sådant arbete som avses i 4 §.

Granskningsperioden förlängs med den tid som en person är förhindrad att vara på arbetsmarknaden, om orsaken till detta är

- 1) sjukdom, institutionsvård eller rehabilitering,
- 2) värnplikt eller civiltjänstgöring,
- 3) heltidsstudier,
- 4) barnafödsel eller vård av barn som är högst 3 år,
- 5) stipendieperiod,
- 6) någon annan godtagbar orsak som kan jämföras med dessa.

Granskningsperioden förlängs också med den tid som med stöd av 4 § 4 mom. inte räknas in i arbetsvillkoret eller under vilken personen i fråga omfattas av sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom.

Granskningsperioden förlängs med högst sju år.

4 §

Arbete som skall räknas in i löntagares arbetsvillkor

Vid beräkningen av om arbetsvillkoret enligt 3 § har uppfyllts beaktas hälften av antalet kalenderveckor under vilka sådant arbete utförts i fråga om vilket arbetsgivaren för lönekostnaderna har fått högsta förhöjda lönesubvention eller arbetsmarknadsstöd samt sysselsättningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice för

samma tid. I arbetsvillkoret inräknas inte arbete som en person utfört medan han eller hon fått partiell sjukdagpenning. I arbetsvillkoret inräknas inte heller den tid för vilken en person har betalats sänkt lön för sjukdomstid med stöd av arbets- eller tjänstekollektivavtal.

5 §

Försäkringsperioder som räknas löntagare till godo

Om en medlem av en företagarkassa efter att ha blivit löntagare och utträtt ur kassan inom en månad ansluter sig till en löntagarkassa, ska av den tid som han eller hon varit i arbete som kassamedlem och försäkrad i företagarkassan högst 10 veckor räknas honom eller henne till godo i arbetsvillkoret för inkomstrelaterad dagpenning.

6 §

Företagares rätt till arbetslöshetsdagpenning

Rätt till inkomstrelaterad dagpenning har en medlem av en företagarkassa som har varit försäkrad åtminstone de 18 föregående månaderna och som medan han eller hon varit försäkrad uppfyllt arbetsvillkoret för företagare.

Rätt till grunddagpenning har en företagare som har uppfyllt arbetsvillkoret för företagare.

7 §

Företagares arbetsvillkor

En företagares arbetsvillkor blir uppfyllt då han eller hon under de närmast föregående 48 månaderna (*granskningsperiod*) i minst 18 månader har arbetat som företagare i företagsverksamhet som till sin omfattning har varit väsentlig. I arbetsvillkoret inräknas minst fyra månader långa arbetsperioder och varje period som personen har arbetat som företagare inräknas endast en gång i arbetsvillkoret. I arbetsvillkoret inräknas inte arbete som en person utfört medan han eller hon fått partiell sjukdagpen-

ning. Genom förordning av statsrådet bestäms om den arbetsinkomst för försäkring enligt lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare samt den arbetsförtjänst enligt lagen om pension för arbetstagarer som visar att företagsverksamheten är av väsentlig omfattning.

Granskningsperioden förlängs med den tid som en person är förhindrad att vara på arbetsmarknaden, om orsaken till detta är

- 1) sjukdom, institutionsvård eller rehabilitering,
- 2) värnplikt eller civiltjänstgöring,
- 3) heltidsstudier,
- 4) barnafödelse eller vård av barn som är högst 3 år,
- 5) stipendieperiod,
- 6) någon annan godtagbar orsak som kan jämföras med dessa.

Om en person har arbetat medan han eller hon fått partiell sjukdagpenning eller omfattats av sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom., förlängs granskningsperioden i motsvarande mån.

Granskningsperioden förlängs med högst sju år.

10 §

Arbetsvillkorets giltighet

Om en person har varit borta från arbetsmarknaden utan godtagbart skäl längre tid än sex månader, beviljas han eller hon inte arbetslöshetsdagpenning förrän han eller hon på nytt har uppfyllt arbetsvillkoret. Granskningsperioden för arbetsvillkoret börjar då vid den tidpunkt han eller hon har börjat arbeta eller inlett företagsverksamhet efter sin frånvaro.

En person anses ha varit på arbetsmarknaden om han eller hon har varit i arbete som inräknas i arbetsvillkoret eller sysselsatt i företagsverksamhet eller eget arbete eller har deltagit i en arbetskraftspolitisk åtgärd eller varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån. En person anses ha haft godtagbart skäl till frånvaro från arbetsmarknaden på grund av sjukdom, institutionsvård, rehabilitering, värnplikt, civil-

tjänstgöring, heltidsstudier, stipendieperiod, barnafödelse, vård av barn som är högst 3 år eller någon annan orsak som kan jämföras med dessa.

Om en person har arbetat som företagare mer än 18 månader eller uppfyllt företagares arbetsvillkor som medlem av en företagarkassa, beviljas han eller hon inte arbetslöshetsdagpenning ur en löntagarkassa förrän han eller hon uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare efter företagsverksamheten. Granskningsperioden för arbetsvillkoret börjar då vid den tidpunkt då han eller hon har börjat arbeta efter företagsverksamheten.

Om en person som uppfyllt företagares arbetsvillkor som medlem om en företagarkassa blir medlem av en löntagarkassa, upphör rätten till företagares arbetslöshetsdagpenning när han eller hon uppfyller löntagares arbetsvillkor som medlem av löntagarkassan. Granskningsperioden för företagares arbetsvillkor börjar i detta fall när personen i fråga på nytt har anslutit sig till en företagarkassa.

10 a §

Efterskydd för löntagare och företagare

Om den som övergått från en löntagarkassa till en företagarkassa blir arbetslös innan företagares arbetsvillkor uppfylls har han eller hon rätt till den arbetslöshetsdagpenning som skulle betalas om han eller hon fortsatt vore medlem av löntagarkassan.

Om den som övergått från en företagarkassa till en löntagarkassa blir arbetslös innan löntagares arbetsvillkor uppfylls har han eller hon rätt till den arbetslöshetsdagpenning som skulle betalas om han eller hon fortsatt vore medlem av företagarkassan.

Det efterskydd som avses i 1 och 2 mom. tillämpas, om en person inom en månad efter det att han eller hon utträtt ur en arbetslöshetskassa anslutit sig till en annan arbetslöshetskassa.

Arbetslöshetsdagpenningen beviljas och betalas av den arbetslöshetskassa där personen i fråga är medlem.

13 §

Självrisktid

Arbetslöshetsdagpenning betalas efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån en tid som motsvarar sammanlagt sju fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor. Självrisktiden åläggs en gång per maximal utbetalningstid för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 §.

Som självriskdagar räknas inte de dagar då personen i fråga inte uppfyller villkoren i 2 kap. för erhållande av inkomstrelaterad dagpenning eller grunddagpenning eller för vilka personen inte är berättigad till arbetslöshetsdagpenning på grund av begränsningarna enligt 3 kap. eller berättigad till jämkad arbetslöshetsdagpenning på grund av att arbetstidsgränserna enligt 4 kap. 3 § överskrids. Till självrisktiden räknas dock den i 3 kap. 3 § 4 mom. avsedda självrisktiden för dagpenning och rehabiliteringspenning enligt sjukförsäkringen. Till självriskdagarna räknas också de dagar för vilka en person har betalats arbetslöshetsförmåner med stöd av 10 kap.

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

1 §

Arbetslöshetsdagpenningens belopp

Grunddagpenningen är 22,22 euro per dag.

Grunddagpenningens förhöjningsdel och omställningsskyddstillägg är 3,82 euro per dag.

Den inkomstrelaterade dagpenningen består av en grunddel, som är lika stor som grunddagpenningen, och en förtjänstdel.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp beräknas med beaktande av vad som föreskrivs i 4 kap.

2 §

*Den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänst-
del, förhöjda förtjänstdel och omställnings-
skyddets förtjänstdel*

Förtjänstdelen utgör 45 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 105 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 20 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen jämte barnförhöjning är högst 90 procent av den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen jämte eventuell barnförhöjning.

Den förhöjda förtjänstdelen utgör 57,5 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 105 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 35 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen jämte barnförhöjning är då högst lika stort som den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen jämte eventuell barnförhöjning.

Omställningsskyddets förtjänstdel utgör 65 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 105 gånger grunddelen, är omställningsskyddets förtjänstdel i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 37,5 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen jämte barnförhöjning är då högst lika stort som den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen jämte eventuell barnförhöjning.

Vid omvandling av den per månad beräknade lönen till dagslön eller tvärtom anses månaden omfatta 21,5 arbetsdagar.

3 §

Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel då arbetslösheten börjar

Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas för sammanlagt högst 20 dagar till en arbetssökande som har varit i arbete sammanlagt minst tre år innan rätten till arbetslöshetsdagpenning började. Om den arbetssökande då han eller hon blir arbetslös uppfyller villkoren enligt 3 a § för betalning av förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel på grundval av lång arbetshistoria, har han eller hon inte rätt till förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel enligt denna paragraf då han eller hon blir arbetslös.

En arbetssökande som har fått förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel med stöd av 3 a § har rätt till förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel med stöd av denna paragraf, om han eller hon på nytt har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare sedan förhöjningsdelen eller den förhöjda förtjänstdelen enligt 3 a § började betalas ut.

Förhöjningsdelen och den förhöjda förtjänstdelen börjar betalas från början när arbetssökanden på nytt har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare.

3 a §

Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel sedan en lång arbetshistoria avslutats

Förhöjningsdelen betalas till en arbetssökande som har förlorat sitt arbete av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker enligt 7 kap. 3, 4, 7 eller 8 § i arbetsavtalslagen, av motsvarande orsaker enligt sjömanslagen eller av motsvarande orsaker i anslutning till en offentlig samman slutnings verksamhet och som innan han eller hon förlorade sitt arbete har varit minst 20 år i arbete på det sätt som avses i 11 §.

En person anses ha förlorat sitt arbete av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker på det sätt som avses i 1 mom. även när han eller hon har sagt upp sitt arbetsavtal i enlighet med 5 kap. 7 § i arbetsavtalslagen sedan en permittering utan avbrott har varat minst 200 dagar.

Förhöjd förtjänstdel betalas till en arbetssökande som uppfyller villkoren enligt 1 mom. och som innan han eller hon förlorade sitt arbete har varit medlem av en löntagarkassa minst fem år.

Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas för sammanlagt högst 100 dagar. Om uppsägningsgrunden har bestridits, varken beviljas inkomstrelaterad dagpenning och grunddagpenning eller betalas den förhöjd förrän ett slutligt avgörande i ärendet har fattats.

3 b §

Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel under tiden för sysselsättningsfrämjade service

Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom. som överenskommits i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan. Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas också för tiden mellan sådana serviceåtgärder som överenskommits i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas för sammanlagt högst 200 dagar under tiden för sysselsättningsfrämjande service. Förhöjningsdelen och den förhöjda förtjänstdelen börjar betalas från början när arbetssökanden på nytt har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare eller företagare.

3 c §

Förutsättningar för omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel

Omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel betalas till en arbetssökande

- 1) som omfattas av omställningsskydd enligt 5 a kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice,
- 2) som har en gällande sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan, och

3) som har rätt till arbetslöshetsdagpenning sedan han eller hon uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare.

Omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom. som överenskommits i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan. Omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel betalas också för tiden mellan service som överenskommits i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

Om uppsägningsgrunden har bestridits, varken beviljas inkomstrelaterad dagpenning och grunddagpenning eller betalas den förhöjd med omställningsskyddstillägg eller omställningsskyddets förtjänstdel förrän ett slutligt avgörande i ärendet har fattats.

Omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel betalas inte, om den arbetssökande har rätt till tilläggsdagar enligt 9 § i detta kapitel.

3 d §

Maximitiden för betalning av omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel

Omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel betalas för sammanlagt högst 200 dagar.

Maximitiden för betalning av omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets tilläggsdel börjar räknas på nytt när arbetssökanden har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare.

3 e §

Betalningsordningen för förhöjningsdelarna och de förhöjda förtjänstdelarna samt omställningsskyddstillägget och omställningsskyddets förtjänstdel

Förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel betalas inte en arbetssökande som har rätt till om-

ställningsskyddstillägg eller omställningsskyddets förtjänstdel.

Om omställningsskyddstillägg eller omställningsskyddets förtjänstdel har betalats för maximitiden, har den arbetssökande inte för tiden efter detta rätt till förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel enligt 3 b § under samma maximala dagpenningsperiod.

Om en arbetssökande har rätt att få förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel på flera grunder, betalas den arbetssökande i första hand förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel enligt 3 b §, därefter förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel enligt 3 § som ska betalas när arbetslösheten börjar och i sista hand förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel enligt 3 a § som betalas sedan en lång arbetshistoria avslutats.

5 §

Arbetsinkomst som utgör grund för företagares inkomstrelaterade dagpenning

Företagares inkomstrelaterade dagpenning bestäms på grundval av den arbetsinkomst enligt vilken företagaren under sammanlagt högst 18 månader innan han eller hon blev arbetslös har varit försäkrad i en företagarkassa. Den arbetsinkomst som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen får dock inte bestämmas till ett högre belopp än vad den fastställda arbetsinkomsten enligt lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare utgör för nämnda tid eller lönen enligt lagen om pension för arbetstagare i genomsnitt har varit under nämnda tid. Har arbetsinkomsten under ovan nämnda tid ändrats, räknas den dagpenningsgrundande arbetsinkomsten så att det sammanlagda beloppet av de fastställda arbetsinkomsterna divideras med motsvarande tid. En ökning av arbetsinkomsten med mera än 20 procent beaktas dock inte.

När förtjänstdelen av företagares inkomstrelaterade dagpenning bestäms tillämpas på arbetsinkomsten vad som i 2 § 1, 2 och 4 mom. föreskrivs om dagslönen.

— — — — —

5 a §

Företagares rätt till förhöjd förtjänstdel

En företagare som är berättigad till inkomstrelaterad dagpenning betalas förtjänstdelen under tiden för sysselsättningsfrämjande service på det sätt som föreskrivs i 3 b §.

7 §

Dagpenningens periodens maximitid

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas för högst 500 arbetslöshetsdagar. I maximitiden inräknas också sådana arbetslöshetsdagar för vilka en person har fått en arbetslöshetsförmån i en sådan stat som tillämpar förordningen om social trygghet eller med vilken Finland har ingått en överenskommelse om utkomstskydd för arbetslösa.

När maximitiden enligt 1 mom. beräknas ska det belopp som har betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning beaktas omvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningssdagar.

8 §

När dagpenningens perioden börjar från början

När en löntagare efter att ha blivit berättigad till arbetslöshetsdagpenning har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare, börjar den maximitid för dagpenningens perioden som avses i 7 § räknas från början, och den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen bestäms på nytt. Förfarandet är detsamma om en företagare har uppfyllt företagares arbetsvillkor.

Den inkomstrelaterade dagpenning för löntagare som bestäms utifrån de nya inkomstuppgifterna är minst lika stor som grunddagpenningen och, om löntagaren har uppfyllt arbetsvillkoret innan maximitiden gått ut, minst 80 procent av den inkomstrelaterade dagpenning som tidigare betalades till löntagaren. Jämförelsen görs med en sådan full dagpenning som bestäms i enlighet

med 2 § 1 mom. Barnförhöjningar ingår inte i de dagpenningar som används vid jämförelsen.

Om den arbetssökandes arbetsvillkor har uppfyllts i arbete där han eller hon sysselsatts på grundval av skyldigheten enligt 7 kap. 7 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice, bestäms inte den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen på nytt, om inte den lön som bestäms på grundval av de nya inkomstuppgifterna är större än den lön som bestämts tidigare.

9 §

Rätt till tilläggsdagar

En arbetssökande som är född före 1950 och som har fyllt 57 år innan maximitiden enligt 7 § gått ut kan utan hinder av maximitiden betalas löntagares grunddagpenning och inkomstrelaterade dagpenning till utgången av den kalendermånad under vilken han eller hon fyller 60 år. En person som är född före 1950 och som har fyllt 60 år innan maximitiden enligt 7 § gått ut betalas dagpenning dock till utgången av den kalendermånad under vilken maximitiden om 500 dagar går ut.

En arbetssökande som är född 1950—1954 kan utan hinder av maximitiden enligt 7 § betalas löntagares grunddagpenning och inkomstrelaterade dagpenning till utgången av den kalendermånad under vilken den arbetssökande fyller 65 år, om han eller hon har fyllt 59 år före utgången av maximitiden och när maximitiden går ut i minst fem år under de senaste 20 åren har varit i sådant arbete som avses i 11 §.

En arbetssökande som är född 1955 eller där-
efter kan utan hinder av maximitiden enligt 7 § betalas löntagares grunddagpenning och inkomstrelaterade dagpenning till utgången av den kalendermånad under vilken den arbetssökande fyller 65 år, om han eller hon har fyllt 60 år före utgången av maximitiden och när maximitiden går ut i minst fem år under de senaste 20 åren har varit i sådant arbete som avses i 11 §.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

1 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd

Rätt till arbetsmarknadsstöd har en arbetslös

- 1) som inte uppfyller arbetsvillkoret, eller
- 2) vars rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av att maximitiden enligt 6 kap. 7 eller 9 § har gått ut, och
- 3) som är i behov av ekonomiskt stöd (*behovsprövning*).

Den som anställts med stödet har inte rätt till arbetslöshetsförmåner för den tid för vilken arbetsgivaren betalas högsta förhöjda lönesubvention eller någon annan lönesubvention som avses i lagen om offentlig arbetskraftsservice och som finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 7 kap. 12 a § 2 mom. i den nämnda lagen.

2 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd

En invandrare har rätt till arbetsmarknadsstöd endast i form av integrationsstöd under de följande tre åren efter det att han eller hon infördes i befolkningsdatasystemet i den första hemkommunen.

Förutsättningen för betalning av integrationsstöd är att personen i fråga har en gällande integrationsplan enligt 10 § i lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999).

3 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag

Arbetsmarknadsstöd kan i form av resebidrag beviljas den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som tar emot heltidsarbete som va-

rar i minst två månader utanför sin pendlingsregion och för vilken mottagandet av arbetet medför betydande kostnader. Som berättigad till arbetsmarknadsstöd som betalas som resebidrag betraktas den som får arbetsmarknadsstöd eller till vilken det inte betalas arbetsmarknadsstöd av orsaker som nämns i 10 kap. 2 §. Resebidrag ska sökas innan anställningsförhållandet inleds.

Resebidrag beviljas inte på grundval av ett sådant anställningsförhållande där arbetsgivaren för lönekostnaderna har beviljats lönesubvention enligt 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

Med avvikelse från 2 mom. och 1 § 2 mom. kan arbets- och näringsbyrån bevilja resebidrag, om lönesubventionen finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 7 kap. 12 a § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

4 §

Arbetsmarknadsstödet belopp

Arbetsmarknadsstödet fulla belopp är lika stort som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. och arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel lika stor som grunddagpenningens förhöjningsdel som avses i 6 kap. 1 § 2 mom.

En mottagare av arbetsmarknadsstöd betalas barnförhöjning i enlighet med 6 kap. 6 §.

Arbetsmarknadsstödet belopp räknas ut med beaktande av 4 kap.

I resebidrag betalas arbetsmarknadsstöd enligt 1 och 2 mom. utan arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel.

5 §

Rätt till arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Rätt till arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel har en person som när han eller hon påbörjar sysselsättningsfrämjande service enligt 2 mom. har fått arbetsmarknadsstöd

- 1) för högst 500 dagar, eller
- 2) för högst 180 dagar efter det att rätten till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund

av att maximitiden enligt 6 kap. 7 eller 9 § har gått ut.

Förhöjningsdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom. som överenskommits i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan. Förhöjningsdel betalas också för tiden mellan sådana serviceåtgärder som överenskommits i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

Förhöjningsdel betalas för högst 200 dagar. Förhöjningsdelen börjar betalas från början när personen i fråga på nytt har blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning gått ut.

6 §

Inkomster som ska beaktas vid behovsprövning

Vid prövningen av sökandens behov av ekonomiskt stöd ska beaktas hans eller hennes egna inkomster i sin helhet och även makens eller makans inkomster till den del de överstiger 536 euro i månaden. Som inkomst av skogsbruk beaktas den enligt 7 § 2 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen av skog multiplicerad med arealen skog. Arbetsmarknadsstödet bestäms enligt situationen vid den tidpunkt då stödet betalas ut, på basis av antingen de beräknade eller de annars konstaterbara inkomsterna. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de inkomster som ska beaktas vid behovsprövningen.

Som inkomster vid behovsprövningen beaktas inte (*prioriterade inkomster*)

- 1) barnbidrag,
- 2) stöd för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn,
- 3) bostadsbidrag,
- 4) militärunderstöd,
- 5) livränta och tilläggsränta enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst,
- 6) kompletteringsbelopp enligt folkpensionslagen,

- 7) utkomststöd enligt lagen om utkomststöd,
- 8) ersättning för särskilda kostnader på grund av lyte, skada eller men.

7 §

Behovsprövning

Från det månadsvis uträknade beloppet av sådant fullt arbetsmarknadsstöd som avses i 4 § 1 mom. ska i fråga om försörjningspliktiga dras av 50 procent från den enligt 6 § fastställda inkomstdel som överstiger 848 euro i månaden. I fråga om den som saknar familj ska på motsvarande sätt dras av 75 procent från den enligt 6 § bestämda del av inkomsterna som överstiger 253 euro i månaden. Inkomstgränsen för den som har familj höjs med 106 euro för varje barn som inte har fyllt 18 år och som personen försörjer. Månatliga inkomstposter som påverkar fastställandet av arbetsmarknadsstödet avrundas nedåt till närmaste hela euro så att den överskjutande delen lämnas obeaktad.

Arbetsmarknadsstödet ska justeras, om de inkomster som inverkar på dess belopp har stigit eller sjunkit väsentligt. Det justerade arbetsmarknadsstödet börjar betalas från och med tidigaste möjliga betalningspost.

Trots vad som i 1 mom. och i 6 § föreskrivs om behovsprövning i fråga om arbetsmarknadsstöd betalas arbetsmarknadsstödet ut till högst ett belopp som beräknas enligt 4 kap. 7 § 1 mom.

Om det med utgångspunkt i förtjänstnivåindexet bedöms att den allmänna lönenivån i landet förändras väsentligt ska det genom förordning av statsrådet föreskrivas om justering av de belopp som anges i 1 mom. och i 6 § så att de motsvarar förändringarna i lönenivån.

8 §

Arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning

Arbetsmarknadsstöd beviljas utan behovsprövning under den tid en person deltar i sådan sysselsättningsfrämjande service som avses i 10 kap.

Arbetsmarknadsstöd betalas utan behovsprövning också till en person som har fyllt 55 år och som uppfyller arbetsvillkoret när han eller hon blir arbetslös.

Till den som har fått arbetslöshetsdagpenning under den maximitid som avses i 6 kap. 7 § eller 9 § 1 mom. betalas arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning under de 180 första arbetslöshetsdagarna. De nämnda 180 arbetslöshetsdagarna börjar räknas från början när personen i fråga på nytt blir berättigad till arbetsmarknadsstöd efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning gått ut.

Till en person betalas arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning under de 130 första arbetslöshetsdagarna, om han eller hon innan arbetslösheten började har varit försäkrad i enlighet med 10 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare sammanlagt 24 månader under de föregående 48 månaderna (*stipendiats försäkringsvillkor*). De nämnda 130 arbetslöshetsdagarna börjar räknas från början när han eller hon på nytt har uppfyllt stipendiats försäkringsvillkor efter att rätten till arbetsmarknadsstöd började. Om någon på grund av sjukdom, institutionsvård, rehabilitering, värnplikt, civiltjänstgöring, heltidsstudier, barnafödelse, vård av barn som är högst 3 år eller av någon annan godtagbar orsak som kan jämföras med dessa är förhindrad att vara på arbetsmarknaden, förlängs den ovan nämnda granskningsperioden på 48 månader i motsvarande mån, dock med högst sju år.

9 §

Partiellt arbetsmarknadsstöd

Arbetsmarknadsstödet är 50 procent av det enligt 4 § 1—3 mom. och 6—8 § beräknade arbetsmarknadsstödet, om den arbetssökande bor i sina föräldrars hushåll och inte har uppfyllt arbetsvillkoret.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dock inte

1) under den tid den arbetssökande deltar i sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap., eller

2) på en arbetssökande som bor i samma hushåll som sina föräldrar och vars föräldrars inkomster som avses i 6 § uppgår till högst 1 781 euro i månaden; inkomstgränsen höjs med 106 euro för varje person som den arbetssökandes föräldrar försörjer och som bor i samma hushåll.

Från ett arbetsmarknadsstöd till fullt belopp räknat per månad avdras i de fall som avses i 2 mom. 2 punkten 50 procent av den del av inkomsten som bestäms enligt 6 § och som överstiger inkomstgränsen i 2 mom. 2 punkten i denna paragraf. Arbetsmarknadsstöd som nedsatts på grund av föräldrarnas inkomster ska dock vara minst så stort som anges i 1 mom.

Om sökanden bor i samma hushåll som sina föräldrar och föräldrarnas inkomster överstiger den inkomstgräns som avses i 2 mom. 2 punkten, men sökanden på ett tillförlitligt sätt kan visa att föräldrarna faktiskt inte stöder honom eller henne ekonomiskt, ska arbetsmarknadsstödet betalas utan ett avdrag enligt 1 mom.

10 §

Självrisktid

Arbetsmarknadsstöd betalas efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån sammanlagt fem arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor (*självrisktid*). Till självrisktiden räknas inte arbetslöshetsdagar som ingår i väntetiden enligt 8 kap. 4 § eller i tider utan ersättning eller i skyldigheten att vara i arbete.

Självrisktiden uppnås även då den i 4 kap. 1 § nämnda arbetslösheten för en arbetstagare med förkortad arbetsvecka eller i deltidsarbete uppgår till sammanlagt en tid som motsvarar fem arbetslöshetsdagar.

Till självrisktiden räknas även de dagar

1) då personen i fråga efter det att arbetslösheten börjat har varit arbetsoförmögen utan att för denna tid få dagpenning enligt sjukförsäkringslagen eller annan motsvarande lagstadgad ersättning eller av arbetsgivaren lön för sjukdomstiden, eller

2) för vilken personen har betalats arbetsmarknadsstöd med stöd av 10 kap.

Självrisktid krävs emellertid inte

1) då rätten till arbetsmarknadsstöd börjar omedelbart efter det att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 eller 9 § har uppnåtts, eller

2) då arbetet förhindras av en sådan stridsåtgärd som inte står i samband med personens anställningsvillkor eller arbetsförhållanden, och

3) villkoren för erhållande av arbetsmarknadsstöd uppfylls i övrigt.

11 §

Arbetsmarknadsstödet varaktighet

Arbetsmarknadsstödet betalas utan tidsbegränsning.

Det kan bestämmas att resebidrag ska betalas för högst fyra månader efter det att anställningsförhållandet inleddes, dock högst så länge som anställningsförhållandet varar. Resebidrag betalas för fem dagar i veckan trots vad som i 3 kap. 2 § bestäms om antalet förmånsdagar per vecka.

IV AVDELNINGEN

Sysselsättningsfrämjande service

10 kap.

Bestämmelser om förmåner som betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service

1 §

Rätt till förmåner under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Försörjningen för en arbetssökande som deltar i sysselsättningsfrämjande service tryggas genom arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd.

Med sysselsättningsfrämjande service avses

1) arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt 6 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice,

2) frivilliga studier enligt 9 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice,

3) arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik enligt 8 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice,

4) arbets- och utbildningsprövning enligt 6 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice,

5) en integrationsåtgärd för en invandrare som arbets- och näringsbyrån med stöd av 10 § 3 mom. i lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande har jämställt med service som avses i 1 och 3 punkten,

6) arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte.

2 §

Berättigade till arbetslöshetsförmåner

Under tiden för sysselsättningsfrämjande service betalas sådan arbetslöshetsförmån som den arbetssökande har rätt till medan han eller hon är arbetslös.

Arbetslöshetsförmånen betalas endast för den tid då personen i fråga är i lagen om offentlig arbetskraftsservice avsedd arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån. Om personen är sysselsatt på heltid i över två veckor har han eller hon inte rätt till arbetslöshetsförmån.

Arbetslöshetsförmånen betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service, trots att den arbetssökande inte har rätt till förmånen som arbetslös, om det beror på

- 1) tid utan ersättning,
- 2) skyldighet att vara i arbete,
- 3) självrisktid enligt 5 kap. 13 § eller 7 kap. 10 §,
- 4) behovsprövning enligt 7 kap. 6 och 7 §,
- 5) en begränsning enligt 8 kap. 2 § i anslutning till yrkesutbildning,
- 6) väntetid enligt 8 kap. 4 §.

Med avvikelse från 3 mom. betalas inte arbetslöshetsförmån under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, om rätt till arbetslöshetsförmån inte föreligger av en orsak som nämns i 3 mom. 2, 5 eller 6 punkten.

Trots bestämmelserna i 2 kap. 3 § om utlandsresa som hinder för att vara på arbetsmarknaden är en arbetssökande berättigad till arbetslöshetsförmån för den tid under vilken han eller hon deltar i sysselsättningsfrämjande service enligt 1 § 2 mom. 3 eller 4 punkten som ordnas utomlands.

I 5 § föreskrivs det om rätt till arbetslöshetsförmån för studietiden för en studerande som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt 6 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice och som inte kan betraktas som arbetslös enligt 2 kap. 1 § 2 mom. i denna lag.

3 §

Frånvaro från sysselsättningsfrämjande service

Under tiden för sysselsättningsfrämjande service som avses i 1 § 2 mom. 3—6 punkten har en arbetssökande inte rätt till arbetslöshetsförmån för de dagar då han eller hon inte deltar i servicen, om inte frånvaron beror på

- 1) arbetsoförmåga,
- 2) ett under 10-årigt barns sjukdom för högst fyra arbetsdagar per gång,
- 3) en anställningsintervju eller något annat jämförbart skäl som anknyter till sysselsättning.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på sådana integrationsåtgärder för invandrare som jämfställs med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

4 §

Avvikande tillämpning av denna lag under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Under tiden för utbildning enligt 6 och 9 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice tillämpas inte 2 och 8 kap. eller 6 kap. 8 § i denna lag.

Bestämmelser om betalning av arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning under tiden för sysselsättningsfrämjande service finns i 7 kap. 8 §.

5 §

Särskilda bestämmelser om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

Till den som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt 6 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice betalas arbetslöshetsförmån för utbildningstiden på det sätt som i 2 § föreskrivs om arbetslösas rätt till arbetslöshetsförmån, trots att

1) personen med stöd av 2 kap. 4 eller 5 § ska betraktas som sysselsatt på heltid som företagare, eller

2) personen inte är arbetslös eller permitterad, om han eller hon hotas av arbetslöshet.

Om en studerande har rätt till arbetslöshetsförmån med stöd av 1 mom. 1 punkten, betalas han eller hon grunddagpenning, den inkomstrelaterade dagpenningens grunddel eller arbetsmarknadsstöd samt barnförhöjning för utbildningstiden. Om en studerande har rätt till arbetslöshetsförmån med stöd av 1 mom. 2 punkten, har han eller hon också rätt till den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

Om utbildningen ordnas som fristående helheter så att utbildningsperioderna inte direkt följer på varandra, är den studerande inte i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning mellan utbildningsperioderna.

6 §

Ersättning för uppehälle

Bestämmelser om ersättning för resekostnader och andra kostnader för uppehälle (*ersättning för uppehälle*) till arbetssökande som deltar i sysselsättningsfrämjande service finns i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

En mottagare av arbetslöshetsförmån som deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte

betalas nio euro i ersättning för uppehålle för varje dag som den arbetslöse deltar i verksamhet enligt den aktiveringsplan som avses i 5 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

1 §

Ansökan om arbetslöshetsförmåner

Grunddagpenning och arbetsmarknadsstöd ska sökas skriftligen hos Folkpensionsanstalten. Inkomstrelaterad dagpenning ska sökas skriftligen hos den arbetslöshetskassa där den arbetssökande är medlem. Ansökan om resebidrag kan också lämnas till Arbetskraftsbyrån.

12 §

Återkrav av resebidrag

Om en person säger upp sig från sitt arbete eller genom sitt eget förfarande orsakar att anställningsförhållandet avslutas inom sex månader efter det att det anställningsförhållande inleddes på basis av vilket resebidrag enligt 7 kap. 3 § har betalats, återkrävs resebidraget, om återkrav inte är oskäligt. På återkrav tillämpas i övrigt vad som bestäms i 10 §.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

2 §

Justering av den lön som ligger till grund för dagpenningen

När den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen beräknas med beaktande av lön för tiden för en granskningsperiod som förlängts i enlighet med 5 kap. 3 § 2 och 3 mom., justeras denna lön i samma förhållande som den lönekoeficient som avses i 7 b § i la-

gen om pension för arbetstagare och som fastställts för dagpenningens begynnelsepunkt avviker från den lönekoeficient som fastställts för det kalenderår då personen senast har arbetat före den i 5 kap. 3 § 1 mom. avsedda granskningsperioden.

2 a §

Hur stipendieperioden räknas ut

Stipendieperioden räknas ut så att arbetsstipendiet divideras med det månatliga beloppet av skattefritt stipendium under det år som stipendiet beviljades, om det inte av stipendiebeslutet eller i övrigt framgår hur lång den stipendieperiod är som avses i 2 kap. 11 § 2 mom. samt 5 kap. 3 § 2 mom., 7 § 2 mom. och 10 § 2 mom.

3 §

Finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen och av grunddagpenningen

Bestämmelser om finansieringen av löntagares inkomstrelaterade dagpenning finns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och bestämmelser om finansieringen av företagares inkomstrelaterade dagpenning i lagen om arbetslöshetskassor.

Grunddagpenningen och den därtill anslutna barnförhöjningen samt förhöjningsdelen enligt 6 kap. 3 b § finansieras med statsmedel och intäkterna av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Grunddagpenningens omställningskyddstillägg samt förhöjningsdelar enligt 6 kap. 3 och 3 a § finansieras med intäkter av arbetslöshetsförsäkringspremien.

3 a §

Finansieringen av arbetsmarknadsstödet

De 500 utbetalningsdagarna för arbetsmarknadsstöd börjar räknas från början efter det att personen på nytt blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd efter att ha uppfyllt arbetsvillko-

ret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenningen gått ut. Det arbetsmarknadsstöd och den därtill anslutna barnförhöjning, den förhöjningsdel enligt 7 kap. 4 § samt det resebidrag enligt 7 kap. 3 § som betalats ut för tiden för den sysselsättningsfrämjande service som avses i 10 kap. 1 § 2 mom. finansieras dock alltid med statsmedel, och arbetsmarknadsstöd som betalats ut för den tiden räknas inte in i de 500 utbetalningsdagarna för arbetsmarknadsstöd.

3 b §

Förskott som skall betalas för täckande av förmånerna

Staten ska månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för grunddagpenningen så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten ska betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. Arbetslöshetsförsäkringsfonden ska till Folkpensionsanstalten betala förskott för förhöjningsdelarna och omställningsskyddstilläggen så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att arbetslöshetsförsäkringsfonden ska betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad.

3 d §

Övriga bestämmelser om finansieringen

De ersättningar för uppehälle som avses i 10 kap. 6 § i denna lag och i 10 kap. 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice finansieras med statsmedel.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På en arbetssökande som inte har fått arbetslöshetsdagpenning för den 1 januari 1997 eller för tiden efter det tillämpas 5 kap. 2 och 3 § sedan han eller hon efter denna lags ikraftträdande har varit minst en kalendervecka i sådant arbete där arbetsvillkoret uppfylls.

När 5 kap. 3 § 1 mom. tillämpas på arbetssökande som har fått arbetslöshetsdagpenning för den 1 januari 1997 eller för tiden efter det sträcker sig granskningsperioden för arbetsvillkoret högst till den 1 januari 2008, om det inte finns orsak enligt paragrafens 2 eller 3 mom. att förlänga granskningsperioden. Lagens 5 kap. 3 § 3 mom. och 4 § 4 mom. tillämpas på tiden från lagens ikraftträdande.

Lagens 5 kap. 6 och 7 § tillämpas på den vars företagsverksamhet upphör och arbetslöshet börjar efter denna lags ikraftträdande.

Beloppen av grunddagpenning i 6 kap. 1 § 1 mom. och av grunddagpenningens förhöjningsdel och omställningsskyddstillägget i 6 kap. 1 § 2 mom. motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppet av de folkpensioner som betalats ut i januari 2001 har beräknats.

Lagens 6 kap. 2, 3 b—3 d och 5 a § samt 7 kap. 5 § tillämpas på dagpenningar som hänför sig till tiden från lagens ikraftträdande. Om en person har rätt att med stöd av 7 mom. få förhöjd förtjänstdel för högst 150 dagar, tillämpas på denna dagpenning 6 kap. 2 § 2 mom. till den 31 december 2010 så att den förhöjda förtjänstdelen uppgår till 55 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen, och när lönen per månad är större än 105 gånger grunddelen är förtjänstdelen 32,5 procent för den dagslön som överskrider denna gräns. Om en sysselsättningsplan som gjorts upp för en arbetssökande före denna lags ikraftträdande innehåller sökande av arbete på eget initiativ efter det att anställningsförhållandet upphört, har den arbetssökande trots vad som bestäms i 6 kap. 3 c § 2 mom. rätt till omställningsskyddstillägg eller omställningsskyddets förtjänstdel under tiden för arbetssökande på eget initiativ till och med den 31 mars 2010.

Lagens 6 kap. 3 § tillämpas på den vars maximala dagpenningsperiod börjar efter denna lags ikraftträdande.

Trots vad som i 6 kap. 3 a § 4 mom. föreskrivs om förhöjningsdelens och den förhöjda förtjänstdelens maximitid har en person rätt att få förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel för

sammanlagt högst 150 dagar, om hans eller hennes anställningsförhållande har upphört före denna lags ikraftträdande.

Vad som föreskrivs i denna lag om en sysselsättningsplan (työllistymissuunnitelma) är också tillämpligt på en jobbsökarplan och en sysselsättningsplan (työllistymisohjelma). Vad som föreskrivs i denna lag om en plan som ersätter en sysselsättningsplan är också tillämpligt på en aktiveringsplan enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och en integrationsplan enligt lagen om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande.

Om en persons rätt till utbildningsdagpenning har börjat före denna lags ikraftträdande, betalas han eller hon arbetslöshetsförmån enligt denna lag för studietiden efter denna lags ikraft-

trädande. Trots vad som i 6 kap. 7 § föreskrivs om maximitiden för arbetslöshetsdagpenning kan det sammanräknade antalet ersättningsdagar som berättigar till utbildningsdagpenning och arbetslöshetsdagpenning vara högst 565 dagar. Om en person innan han eller hon har fått arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd för minst 65 arbetslöshetsdagar har inlett en utbildning eller studier, betalas utbildningsdagpenning och arbetslöshetsdagpenning för sammanlagt högst 500 dagar ökat med antalet dagar för vilka han eller hon har fått arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd innan utbildningen eller studierna inleddes.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 5 §, så-
dan den lyder i lagarna 1301/2002, 1049/2004 och 460/2005, samt

ändras 1 och 8 §,

sådana de lyder, 1 § i nämnda lag 1301/2002 och i lag 1332/2004 samt 8 § i nämnda lag 460/2005, som följer:

1 §

Lagens syfte

Arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) och al-
terneringsersättning enligt lagen om al-
terneringsledighet (1305/2002) finansieras genom en
statsandel som motsvarar grundtrygghetsandelen,
genom arbetslöshetsförsäkringspremier enligt denna lag,
genom arbetsgivarens självriskpremier enligt utkomstskyddet för arbetslösa
(*självriskpremier*) och genom medlemsavgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)
så som föreskrivs i denna lag. De arbetspen-

sionstillägg och försäkringspremier som avses i
arbetspensionslagstiftningen, den förtjänst-
del inom vuxenutbildningsstödet och de förval-
tningskostnader som avses i lagen om vuxenut-
bildningsstöd (1276/2000), de förvaltningskost-
nader och yrkesexamensstipendier i fråga om
andra än i tjänste- eller anställningsförhållande
till staten varande personer som avses i lagen om
Utbildningsfonden (1306/2002) samt den löne-
garanti som avses i lönegarantilagen (866/1998)
och lagen om lönegaranti för sjömän
(1108/2000) finansieras med avgifterna enligt
denna lag så som bestäms i denna lag.

Bestämmelser om finansieringen av arbetslöshetskassorna finns i lagen om arbetslöshetskassor.

8 §

Finansieringen av grunddagpenningen, förhöjningsdelen och omställningsskyddstillägget

För finansieringen av grunddagpenningarna enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, de därtill hörande barnförhöjningarna samt förhöjningsdelarna enligt 6 kap. 3 b § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden genom förmedling av social- och hälsovårdsministeriet till Folkpensionsanstalten den andel som avses i 23 §. För finansieringen av grunddagpenningarnas förhöjningsdelar enligt 6 kap. 3 och 3 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa samt omställningsskyddstilläggen enligt 6 kap. 3 c § i den lagen betalar

arbetslöshetsförsäkringsfonden Folkpensionsanstalten de andelar som avses i 6 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Till övriga delar finansieras utgifterna med den statsandel som betalas till Folkpensionsanstalten.

Bestämmelser om betalningen av statsandelen, om användningen av förskott på statsandelen och om förvaltningskostnaderna för Folkpensionsanstaltens arbetslöshetsförmåner finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna om finansiering av grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning tillämpas på finansieringen av sådant grundstöd och förtjänststöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) som betalats efter det att denna lag trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om arbetslöshetskassor

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 augusti 1984 om arbetslöshetskassor (603/1984) 1 § 1 mom., 25, 25 a och 26 §,
sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 946/2003, 25 och 25 a § i lag 1048/2004 samt 26 § i lag 1291/2002 och i nämnda lag 946/2003, som följer:

1 §

Arbetslöshetskassas uppgift och verksamhetsområde

En arbetslöshetskassa är en på grundval av ömsesidig ansvarighet verksam sammanslutning vars medlemmar antingen är löntagare (*löntagarkassa*) eller företagare (*företagarkassa*). En arbetslöshetskassa har till syfte att för sina medlemmar anordna förtjänstskydd enligt lagen

om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) samt härtill anslutna ersättningar för uppehälle.

25 §

Finansiering av förmåner som betalas av en företagarkassa

För de av företagarkassan med stöd av 5 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalda dagpenningarna betalas i statsandel ett be-

lopp som motsvarar grunddagpenningen och barnförhöjningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Om inkomstrelaterad dagpenning betalas jämkad eller minskad enligt 4 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, betalas i statsandel ett belopp som motsvarar grunddagpenningens och barnförhöjningens relativa andel av varje full arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 2 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Vid finansieringen av de av företagarkassan med stöd av 5 kap. 10 a § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalda dagpenningarna iakttas i tillämpliga delar det som i 4 § i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner föreskrivs om finansiering av inkomstrelaterade dagpenningar.

25 a §

Finansiering av företagarförmåner som betalas av en löntagarkassa

För de av en löntagarkassa med stöd av 5 kap. 10 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalda arbetslöshetsdagpenningarna betalas i statsandel den andel som bestäms i 25 § 1 och 2 mom. i denna lag.

Löntagarkassans andel är 5,5 procent av varje arbetslöshetsdagpenning, om inte något annat följer av 1 mom.

Den företagarkassa i vilken mottagaren av förmånen som medlem senast uppfyllt arbetsvillkoret enligt 5 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finansierar skillnaden mellan varje arbetslöshetsdagpenning samt beloppen enligt 1 och 2 mom.

26 §

Andelarna av förvaltningskostnaderna

Såsom statens andel och arbetslöshetsförsäkringsfondens andel som hänför sig till förvaltningskostnaderna betalas

1) ett belopp som motsvarar den i 6 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivna grunddagpenningen för varje påbörjat hundratal medlemmar; det år då arbetslöshetskassans stadgar första gången blivit fastställda och det därpå följande året är statens andel dock dubbel, och

2) 0,35 procent av de av kassan under det närmast föregående kalenderåret betalda arbetslöshetsdagpenningarna, altemneringsersättningarna enligt lagen om altemneringsledighet (1305/2002) och ersättningarna för uppehälle enligt 10 kap. 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice för vilka statens andel eller arbetslöshetsförsäkringsfondens andel betalas.

Som arbetslöshetsförsäkringsfondens andel betalas till löntagarkassorna dessutom 2 euro för varje beslut om inkomstrelaterad dagpenning.

De andelar som hänför sig till förvaltningskostnaderna får likväl inte sammanlagt överskrida fyra femtedelar av de av kassan betalda skäliga förvaltningskostnaderna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna om finansiering av inkomstrelaterad dagpenning tillämpas på finansieringen av förtjänststöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) som betalats efter det att denna lag trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om alterneringsledighet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om alterneringsledighet (1305/2002) 15 § 1 mom. som
följer:

15 §

Alterneringsersättningens storlek

Alterneringsersättningens fulla belopp är 70 procent av den arbetslöshetsdagpenning som personen, om han eller hon var arbetslös, skulle ha rätt till enligt 5 kap. 2—5 § och 6 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Ersättningens belopp är 80 procent, om den alterneringslediga har minst 25 år arbetshistoria enligt 4 § innan alterneringsledigheten börjar. När alterneringsersättningen fastställs beaktas inte barnförhöjning enligt

6 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

För en alterneringsledig som har ingått ett alterneringsavtal före denna denna lags ikraftträdande och som, om han eller hon var arbetslös, på basis av 6 kap. 3 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa skulle ha rätt till förhöjningsdel enligt 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller till förhöjd förtjänstdel enligt 6 kap. 2 § 2 mom. i nämnda lag beräknas alterneringsersättningens fulla belopp på arbetslöshetsdagpenningen inklusive förhöjningsdelen eller den förhöjda förtjänstdelen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 8 december 2009